

hendes arbejdsgiver. Endelig skal der ifølge forslaget ske en særskilt opgørelse af særlig indkomst for hustruen, når hun har haft fortjenester eller tab, der er omhandlet i lov om særlig indkomstskat og hidrører fra afståelse af formuegoder, som hører til hustruens selvstændige erhvervsvirksomhed.

B. Afgrænsningen af de fradrag, der foreslås henført til hustruens særskilte indkomst.

Under den gældende sambeskatningsordning er det en selvfølge, at de forskellige udgifter m.v., som man kan fradrage ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, kommer til fradrag i ægtefællernes samlede indkomst, der beskattes på mandens hånd. Det gælder både mandens og hustruens fradragsberettigede udgifter.

Under en særbeskatningsordning må det derimod anses for naturligt, at hustruen så vidt muligt får fradragsretten for fradragsberettigede udgifter, der er knyttet til de indtægter, hvoraf hun beskattes særskilt. Dette er også lovforslagets hovedregel, jfr. forslaget til § 23, stk. 2, 1. pkt., i ligningsloven (lovforslagets § 1, nr. 6). Hovedreglen indebærer bl.a., at hvor hustruen har selvstændig erhvervsvirksomhed, kan hun ved opgørelsen af sine indtægter af virksomheden fradrage de sædvanlige driftsudgifter, herunder afskrivninger og eventuelle henlæggelser til investeringsfonds efter de gældende regler herom.

Af praktiske grunde har man i lovforslaget måttet gøre undtagelse fra hovedreglen, for så vidt angår hustruens bidrag til pensionsordninger, der omfattes af reglerne om den begrænsede fradragsret i renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, herunder navnlig bidrag til kapitalpensionsordninger på forsikrings- og opsparingsbasis. Som det vil fremgå af bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 1, nr. 6, må det af praktiske grunde anses for nødvendigt, at fradragsretten for sådanne pensionsbidrag tillægges manden, selvom der her er tale om udgifter, der er knyttet til den indtægt, hvoraf hustruen efter lovforslaget skal beskattes særskilt.

Forslaget indeholder endvidere nogle særlige regler om ægtefællernes *skattefradragsret*. Som hovedregel foreslås det, at skatter, der pålignes hustruen særskilt, skal fradrages ved opgørelsen af hendes særskilte indkomst, således at manden alene får skattefradragsret for de skatter, der pålignes ham. Nygift hustru får efter forslaget den fulde fradragsret for skatter, som påhviler hende for skatteår, der er begyndt at løbe før ægteskabets indgåelse. Endelig foreslås der en overgangsregel om deling af ægtefællernes skattefradrag i de første år efter indførelsen af særbeskatningsordningen. Om dette

spørgsmål skal man iøvrigt henvide til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Der stilles ikke forslag om at ændre bestemmelserne i ligningslovens § 9 om fradrag for *udgift til befordring mellem hjem og arbejdsplads*.

Efter de gældende regler kan udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller med ham sambeskattede personer kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, fradrages i det omfang de samlede udgifter har overstøget 400 kr. Fradrag indrømmes dog kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Det betyder, at der ikke indrømmes noget fradrag, når den skattepligtiges og de med ham sambeskattede personers samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads udgør 500 kr. eller derunder.

Under den foreslåede særbeskatningsordning skal den særskilt beskattede hustrus udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads ikke mere tages i betragtning ved opgørelsen af mandens fradragsbeløb, men hustruen får selv befordringsfradrag, for så vidt hun opfylder de almindelige betingelser herfor. 400 kr.-grænsen og 100 kr.-grænsen kommer således til at gælde for hver af ægtefællerne.

Eksempel.

Hustruen har haft udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads på i alt 400 kr. Mandens udgifter af denne art har i alt udgjort 450 kr. Efter de gældende regler opgøres mandens befordringsfradrag således:

samlet udgift.....	850 kr.
÷.....	400 -
fradrag.....	450 kr.

Efter forslaget er der derimod ingen af disse ægtefæller, der kan få befordringsfradrag, idet de hver især kun har haft en udgift på under 500 kr. til befordring mellem hjem og arbejdsplads.

Den skærpelse af de gældende regler, som der her er tale om, har man anset for en naturlig konsekvens af særbeskatningen.

Endelig foreslås det at modificere hovedreglen om fordelingen af ægtefællernes fradrag, når en af ægtefællerne har *underskud*.

Under den gældende beskatningsordning opgøres de sambeskattede ægtefællers „almindelige“ indkomst under ét på mandens hånd. Har den ene ægtefælle underskud og den anden overskud, er det derfor kun den indkomst, som er tilbage, når underskuddet er gået fra, der kommer til beskatning. Hvis også den samlede indkomstopgørelse for begge ægtefæller udviser underskud, kan manden fradrage underskuddet i sin skattepligtige